

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (a corporation.) FRANK SAKSER, President. VICTOR VALJAVEC, Secretary. LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 109 Greenwich Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Subscription rates: Za leto velja list za Ameriko in ... \$3.00

"GLAS NARODA" ("Voice of the People") Printed every day, except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne objavi. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order.

"GLAS NARODA" 109 Greenwich Street, New York City. Telefon: 1279 Rector.

Slabi in dobri časi.

Zelo težavno je dognati in pronačiti, v koliko so politični vplivi krivi, da je v minolej jeseni tako nepričakovano prišlo do splošne denarne in gospodarske panike, kateri se je morala tako izredno hitro umakniti preje toli slavljenja prosperiteta, na kjeru se je vsak politik s ponosom skliceval, kadar je hotel pridobiti volilce za svojo stranko.

Ako so imeli s paniko politični vplivi kaj opraviti, potem so svoj cilj brezdvomno dosegli. Pri politiki so oni ljudje merodajni, ki se skrivajo za onimi, ki so v ospredju in slednji morajo ravnati vedno le po željah prvih, nikdar pa ne po svojih. V slučaju, da ne poslušajo tako, potem se jim pri nas vedno dokaže, da tudi stranka brez prave gonilne moči ni dovolj močna, da bi zamogla upati na zopetno zmago, ako ne ostane onim, ki se za njo skrivajo, zvesta.

Kriza, ktera je bila, kakor smo že neštokrat poudarjali, umetna, je bila naplerjena proti predsedniku Rooseveltu in deloma tudi proti republikanski stranki, kateri je kolikortoli škodovala, dotem je storila, da je postal predsednik Roosevelt med širšimi sloji našega ljudstva še bolj popularen, nego je bil preje.

Sedaj, ko je pa Roosevelt sklenil, da ne bode več kandidiral, temveč da bode svoje mesto izročil Taftu, jelo se je že govoriti, da se bode stranka ravnala tako, kakor bode zahtevali ljudje za stranko, se je pričelo že delovati na to, da se republikanske stranke zagotovi zmaga in to je tudi vzrok, da se je že v nešteti tovarnah pričelo z delom in da je na desetisoče delavcev, ki so bili brez dela, zopet dobilo službe. Kolikor bolj se dokazuje, da bode republikanska stranka zmagala, tem boljji postajajo zopet časi. Časopisje, ki je dosedaj pisalo skoraj le o slabih časih, pričelo je končno tudi poudarjati, da se boljji časi zopet vračajo, in časopisje sedaj ne laže, kajti tudi mi dobivamo iz vseh krajev poročila, iz katerih je razvidno, da se bode brezposelnost kmalo končala in da se dobri časi zopet bližajo.

Dvajsetletnica vladanja cesarja Viljama. Meseca junija je minulo 20 let, odkar je stopil na prestolje nemški cesar in pruski kralj Viljem. Čudno, da ni cesar povabil za to priliko nemške kneze v Berlin, da mu čestitajo!

SMEŠNICE. To je res škoda. Pijanec (idoč iz krčme domov): "Res, škoda, da ima človek samo dve nogi; če bi imel štiri noge, bi mogel še enkrat toliko piti!"

Tajnost. Mož: "Povedal sem ti to le s tem pogojem, da nikomur ne praviš dalje." Žena: "Se lahko zaneseš na me. Samo svojim dvem sosedoma boš povedala, te bodo pa gotovo molčale."

Našla sta se. Gospod: "Preden vas vzamem v službo, opozorim vas, da sem jaz semtertja nekoli grob." Sluga: "No, kako sem pa še le jaz!"

Bogatini in "slabi časi"

Medtem, ko se na vseh straneh sedaj trdi, da bodo časi v kratkem postali boljji in da bode kriza in brezposelnost končana, so naši bogatini, zlasti pa večji milijonarji, še vedno mnenja, da se dobri časi, oziroma taki, kakorjine smo imeli zadnja leta, še dolgo ne vrnejo.

Med vsemi milijonarji je pa najbolj pesimističen znani Stuyvesant Fish, bivši predsednik Illinois Central železnice, kateri se je minolo soboto s parnikom New York odpeljal na počitnice v Evropo. Pred svojim odpotovanjem je govoril s časniškimi poročevalci o sedanjem gospodarskem položaju in tem je naznanil, da ni sedaj niti najmanjšega znaka, da bi se časi kmalo poboljšali in da bo tudi prihodnje mesece ostalo vse tako, kakor je sedaj.

Med drugim je tudi dejal, da pozna bogate ljudi, ki nimajo potrebne gotovine, da bi pokrili svoje redne vsakdanje stroške. Posledica temu je, da trgovci ne dobe toliko denarja, kakor preje, in da vsled tega ne morejo kupiti nove blaga. Na ta način pričena trgovina sama počivati. Za milijonarja, ki je navajen vsako leto izdati najmanj po dvestotisoč dolarjev, je sedaj izdatno težje izhajati z letnimi pedesetstotisoč dolarji, kakor za navadnega delavca, ki je preje zaslužil na teden po \$15, ki se pa mora sedaj zadovoljiti s tedenskimi \$10. Stuyvesant Fish je nadalje prepričan, da se bode v avgustu zopet mnogo slišalo in pisalo o slabih časih. To se dogaja skoraj vedno pred predsedniškimi volitvami. Kolektorji, ki nabirajo denar za volitve, bodo letos še posebej povdarjali o slabih časih, da bodo na ta način od bogatih ljudi dobili mnogo denarja za izvolitev gotovega kandidata. Pri tem bodo povdarjali, da je treba tega ali onega izvoliti, da postanejo zopet dobri časi in da bodo delavci zopet delali.

Po volitvah bode položaj postal nekoliko boljji. Letina obeta izborna in železnice bodo imele obilo dela, da bodo zamogle razvoziti vse žito in druge pridelke. Dohodki bodo izdatno večji, nego so bili v prejšnjih letih, toda čisti dobiček bode radi velikih delavskih plač izdatno manjši. Največje koristi bodo imeli farmerji.

Brooklyn, N. Y. Cenj. g. urednik:— Društvo sv. Petra št. 50 J. S. K. Jednote je priredilo dne 4. julija v proslavo desetletnice Jednote posebnostno slavnost za svoje člane, kakor za vse povabljen. Zjutraj se je društvo korporativno udeležilo sv. maše, ki jo je daroval Rev. Blažnik v cerkvi sv. Trojice na Montrose Avenue. Društvo je k maši korakalo iz svoje zborovalne dvorane v cerkev.

Zvečer so se pa zbrali društveniki in povabljeni k banketu. Sicer je solnce pripekalo z 'svojo svojo silo, vendar se je oglasilo lepo število gosov. Vršili so se razni slovenski orbori, v katerih se je poveljevala J. S. K. Jednota, in navduševalo navzoče goste, da se ji pridružijo in ostanjejo zvesti. Zahava, ki se je vnela na banketu, je bila kaj živahna; celo plesa kljub afriški vročini nismo pogrneli. Pozno v jutro so se gostje šele razšli.

Tem potom se zahvaljujem v imenu društva vsem gostom in društvenikom drugih društev, ki so nas ta dan posestili. Vsem udeležencem ključem trikrat slava in živijo! F. G. Tassotti, tajnik.

South Omaha, Neb. Cenj. g. urednik:— Društvo sv. Petra in Pavla odsek 294 N. H. Z. v tukajšnjem mestu je dne 4. julija slovesno blagoslovilo svoje novo društveno zastavo. K nam je prihitel, dasi se ga nismo nadjali, slovenski svečenik Rev. Zaplutnik, ki je bil šele posvečen v mašnika in še nima svoje župnije. Njegov prihod v South Omaha nas je zelo razveselil, ker je lahko domači nam župnik opravil slovesno blagoslovljenje društvenega prapora. Blagoslovljenje se je vršilo v češki cerkvi, kamor je tudi dospelo društvo odsek 33 N. H. Z. v North Omaha, Neb., in vsa češka društva. Lep sprevod se je vršil po mestu. Spreveda so se udeležila vsa društva do cerkve, kjer je bil prapor blagoslovljen.

Pri našem društvu je že bolehal 6 mesecev sobrat Tomo Galovič; ko smo prišli iz cerkve, smo ga pa našli mrtvega. Pokopali smo ga dne 5. julija na katoliškem pokopališču. Pogrebnega sprevoda so se udeležila vsa tukajšnja hrvatska, slovenska in nekaj čeških društev. Lahka tuja zemlja pokojnemu bratu! Pozdravljam vse društvene brate, brate Slovence in Hrvate po celi Ameriki. Josip Pezdirtz.

Winter Quarters, Utah.

Dragi mi "Glas Naroda":— Že nesmrtni naš Prešern — ki pa je kljub nesmrtnosti žalibog že davno umrl — je pel: "Kdor govori kaj ne ve, al' vreme hval' al' toži." In v takem položaju se nahajam tudi jaz. Ker ne vem drugače začeti, začenem pri vremenu. No, pa saj je tudi vredno, kajti vreme imamo naravnost krasto! Saj smo morali pa tudi dosti dolgo čakati nanj, kajti ves "cveteči" maj in še precejšen košček junija je snežilo dan za dnevom, kakor o Božiču. Bali smo se že, da zime kar ne bode konec. Nevenljivih zaslug za celo našo naselbino pa si je nabral neki kriv prokur (ki je pa, mimogrede omenjeno, kriv le takrat, kadar se ga malo naleze), kateri nas je vedno tolažil: "Le potrpljenje, ljudje božji, kmalu bo boljše, saj smreke so že zelene!" Navsezadnje se je prorokovanje pa le spopolnilo in on triumfiral. Seveda izgleda cela stvar približno tako, kakor znana zgodbica o Ribničanih, ki so pri zadnji hiši ogenj "panali", toda recite kar hočete, slava je bila, kakor preje, in da vsled tega ne morejo kupiti nove blaga. Na ta način pričena trgovina sama počivati. Za milijonarja, ki je navajen vsako leto izdati najmanj po dvestotisoč dolarjev, je sedaj izdatno težje izhajati z letnimi pedesetstotisoč dolarji, kakor za navadnega delavca, ki je preje zaslužil na teden po \$15, ki se pa mora sedaj zadovoljiti s tedenskimi \$10. Stuyvesant Fish je nadalje prepričan, da se bode v avgustu zopet mnogo slišalo in pisalo o slabih časih. To se dogaja skoraj vedno pred predsedniškimi volitvami. Kolektorji, ki nabirajo denar za volitve, bodo letos še posebej povdarjali o slabih časih, da bodo na ta način od bogatih ljudi dobili mnogo denarja za izvolitev gotovega kandidata. Pri tem bodo povdarjali, da je treba tega ali onega izvoliti, da postanejo zopet dobri časi in da bodo delavci zopet delali.

Ob sklepu mojega dopisa pozdravljam vse Slovence in Slovence po Zjed. državah, tebi edini nam dnevniki "Glas Naroda" pa želim še večjega uspeha, da bi kmalu pričel izhajati na osmih straneh. Gregor Porenta.

Graz-Triest.

Pod tem naslovom prinašajo "Deutsche Stimmen aus Krain, Triest und Küstenland" članek iz peresa znane tržaškega dopisnika o prvi poskušnji vožnji novega Lloydovega parnika "Graz" do Pule in nazaj. Članek je pravi slavospev na Lloydja in izvestne osebe, ki so se udeležile rečene vožnje. Dopisnik piše: "Najbolj nemško mesto Avstrije", kakor hočemo imenovati ljubljeno penzionopolis ob Muri v zvezi s vsem narodnim grehom, ki jih ima na vesti, in pa Trst, to staro trgovsko mesto ob južnomorjskem morju, za katero se borita Italijanstvo in Slovanstvo, sta slavila in valovih Adrije slavje pobratimstva.

Po tem besedilu bi morali logično sklepati, da se je prav za prav slavilo pobratimstvo med Italijani in Nemci na eni strani, na drugi pa med Nemci in Slovani. V resnici pa ni vedel ne noben italijanski, ne noben slovenski list kaj povedati o tem pobratimstvu. In vendar ne bi bilo to malenkost že z ozirom na dejstvo, da se je vožnje udeležil tudi namestnik. Že iz lojalnosti do njega ne bi se preziralo kaj takega. Pa tudi zaradi namišljenega dogodka samega, ki bi bil za nas velikega pomena. Saj bi morali z največjo radostjo pozdraviti tisti epohalni trenetek, ko nam naši sovražniki ponudijo — pobratimstvo!! Ali sploh pride kedaj ta trenetek in — kedaj!!

Na pobratimstvo z Nemci naj mislimo mi Slovani in Italijani, ako oni označajo to morje kakor južnomorjsko morje!!!! Ali mislijo nemška gospoda, da mi ne umejemo, zakaj reklamirajo to morje za-se, zakaj je označajo kakor svojo posest!! Iz valov Adrije naj bi se dvigal steber za oni veliki nemški most, ki naj bi spajal Belt in Adrijo!

Če se je na rečeni vožnji res slavilo ob šumečem šampanjem pobratimstvo med "najbolj nemškim mestom" in našim Trstom, potem moramo svečano izjaviti, da ni imel nikdo pravice, da bi govoril, ne v imenu Slovanov, ne v imenu Italijanov. Da bi si bil namestnik prisvajal to pravico, ne verujemo in smatramo izključnim. Prerazsoden in prepričan je. Slavilo se je torej le kake posamične osebe med seboj in brez mandata.

Da Lloyd pouspešuje nemštvo na vseh koncih in krajih, to vemo. Vemo tudi, da se je nemški element zadnja leta jako ojačal ob Adriji. Kako tudi ne!! Sam je agresiven do skrajnosti, ekspanziven brez mere, gospodstvaljeljen do cinične brutalnosti in vrhu tega plačuje država stroške širjenja nemške ideje potom šole! To je tista država, ki nima nikoli denarja za šolske potrebe tržaških Slovanov, dečim Italijanom le slepi oči, da ne vidijo, kaj se pripavlja tudi njim na škodo!

Lahko je umeti torej vsebino in vrednost tistega "pobratimstva", ki so je slavili gospodje na poskušnji vožnji parnika "Graz". Italijani in Slovani pa naj se zavedo, da tam, kjer se dva pripravata, ima vsikdar dobiček — tretji. Le tako je moglo priti, da ta "tretji" to naše morje označa kakor — nemško morje! "Edinstvo".

Anton Terbove.

Ogrska vlada in politika narodnosti.

Službeno glasilo Slovanov "Slovenský Týždenník" je pričel uvodni članek, v katerem govori o spremembi narodnostne politike ogrske vlade. Ta sprememba se dá izjaviti iz odredbe ministra za notranje stvari grofa Andrassyja, po kateri so o-krajni glavarji dolžni, da se nauče jezik one narodnosti, v katerem kraju službujejo, kakor tudi odredba naučnega ministra grofa Apponyija, s katero nalaga, da se v učiteljskih šolah uvede kakor obligaten predmet jezik narodnosti onega kraja. V istem članku se omenja, da v kratkem izide odredba ministra za notranje stvari, s katero bode naloženo, da se zapisniki na občinskih uradih vodijo v jeziku tamošnje občine v smislu zahtev narodnosti. Objednem bode v nekaterih gimnazijah na gornjem Ogrskem uveden slovaški jezik kakor obligaten. Istotako bode na budimpeštanskem vseučilišču urejena stolica za slovaški jezik.

Vse prav. Ali to so in ostajajo le kapljice zdravlila v morje krivice, ki jo trpe nemadžarske narodnosti na Ogrskem. Narodi potrebujejo vse kaj drugega za svoj razvoj, za — zadovoljnost. Te dni smo sicer čuli raznih enunciacij od madžarske stranke, češ, da Madjari ne zahtevajo drugega, nego da se narodnosti izrečejo za ogrsko državno idejo. Tako je tudi znani madžarski politik in državnik ter bivši ministriški predsednik Koloman Széll zatražil te dni v nekem govoru, da je madžarski kulturni (!!) družbi naloga, da narodnosti na Ogrskem pomiri z državno idejo. Menite pa, da je potem prišel do naravnega in logičnega zaključka: da jim hoče država dati pogoje za njihov nacionalni obstanek v okvirju državne ideje!! Kako daleč so Madjari od takega zaključka, o tem nam pričajo nameni ravno tistega kulturnega društva, ki mu Széll pripisuje nalogo — pomirjenja narodnosti!! Namen tega društva je, da sruje madžarske šole po nemadžarskih krajih in da s koruptivnimi sredstvi, denarjem in nasiljem polni z nemadžarskimi otroci!! In potem se je Széll povspel do neverjetnega cinizma s trditvijo, da si tudi nemadžarski narodi morajo želiti madžarske supremacije! Pustite, da vas narodno udušimo, da vam zategnemo vrv okolo vratu, potem bode vse dobro in imeli vas bomo radi: to je recept, po katerem hoče Széll zdraviti razmerje med Madjari in narodnostmi!! Dokler bodo prvi madžarski možje propagirali take ideje, dotlej naj ne govore, da zahtevajo od narodnosti nič drugega, nego da so zveste ogrski državni ideji! Država naj zagotovi narodnostim uarodno svobodo, naj jim odvzame bojazen pred nevarnostjo narodne smrti in potem šele sme zahtevati od njih zvestobe do državne ideje. Dokler ne spremeni država svoje narodnostne politike v tem smislu, bodo narodnosti vidile v Madjarih svoje — sovražnike.

Čarovnica. Őrtica iz življenja sibirskega kozaka. Solnce se je nagibalo k zatonu. Gladka ko zrelo je bila široka vodna planjava Amurja; na bregu je ležal plav in nedaleč od njega je pod košatim cvetočim drevesom plapolal svetel ogenj. Dva mlada, krepka kozaka, po svoji zunanosti drvarja, sta ležala pri ognju, čakala na večerjo, ki se je kuhala v loncu, in si krajšala čas s pogovori. Ivan je pripovedoval svojemu tovarišu Petrovanu strašno zgodbo o čarobnih neke čarovnice, ki je bila v očrtih zvez s peklenškim in ki je znala "narediti" ljudem vsakovrstne nadloge. Petrovan ga je napeto poslušal in čuvstvo zlobnosti spojeno s strahom je vstajalo v njem.

Večerja je bila gotova, fanta sta jo povžila in se zleknila kraj ognja, da bi zasopala. Tu se je njima nenkrat zazdelo, kakor bi evilila v Petrovanovem želodcu cela čreda pujskov. S spanjem je bilo pri kraju in pod vtiskom prejšnjega pogovora sta prišla kozaka do prepričanja, da je Petrovan začaran.

"Kakor hitro prideva v mesto", je dejal Ivan, "pojdeva k staremu Anisimiju; ta ti odvzame bolezen in ti pove tudi čarovnico, ki ti je to naredila."

Na večer naslednjega večera sta dospela fanta s svojim plavom v Blagovješčenski in se podala k staremu vedežu, brž ko sta bila oddala drvsvojim sovaščanom.

Stari Anisimij je dal Petrovanu najprvo nekaj piti, mrmral nek zagovor in nato je izjavil, da je bil Petrovan začaran, in sicer od neke ženske svoje rodne vasi Anosovo.

"Kadar prideta domov in kadar bosta sedla za mizo, pa bode stopila noter ženska in poprosila soli. Tista je čarovnica."

Kakih deset dni potem sta Ivan in odzavrljeni Petrovan prišla zopet domov v svojo vas. Ko sta se bila umila in preoblekla, sta sedla k mizi, pila čaj in pripovedovala svojem o svojih doživljajih.

Tu je stopila v hišo tudi sosedinja, žena Ivana Ščerkova. V roki je držala kozareček, in poprosila malo soli na posodo.

Čim je Petrovan to slišal, je skočil izza mize in s klicem "Čarovnica!" planil k ženski in jo pričel pretapati. Konečno so zaprla sirota v vaški zapor.

Drugega dne je bilo veliko zborovanje vseh vaščanov; pripravili so se in upili in slednjič je sklenil zbor soglasno, da je žena Ivana Ščerkova čarovnica, dasi ji niso mogli dokazati niti najmanjše stvarice.

Uboga žena je zbežala in v obupu skočila v vodo. Od tega je preteklo že leto dni. Tu se je letošnje pomladi rasnela na naši postaji govorca, da so v Anosovem zaslačili novo čarovnico; jutri da ima biti sojena. Naslednjega dne sem osedlal konja in pojezil tja.

Slovensko katoliško podp. društvo svete Barbare

Za Zedinjene države Severne Amerike. Sedež: Forest City, Pa. Inskorporirano dne 31. Januarja 1903 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI: Predsednik: ALOJZI ZAVERL, P. O. Box 374, Forest City, Pa. Podpredsednik: MARTIN OBERŽAN, Box 51, West Mineral, Kans. I. tajnik: IVAN TELBAN, P. O. Box 607, Forest City, Pa. II. tajnik: ANTON OŠTIL, 1143 E. 60th St., Cleveland, Ohio. Blagajnik: MARTIN MUHIČ, P. O. Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI: MARTIN GERČMAN, predsednik nadzornega odbora, Forest City, Pa. KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa. FRAN KNAPFELJC, II. nadzornik, 909 Braddock Avenue, Braddock, Pa. FRAN ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill St., Luzerne, Pa.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR: PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans. JOSIP PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa. IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 622, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. Box 607, Forest City, Pa. Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Advertisement for the Slovenian Catholic Benevolent Society of St. Barbara, including membership information and contact details for Forest City, Pa.

Advertisement for Frank Sakser Co. featuring the headline "Nizke cene!" and promoting wine and other goods at low prices.

Advertisement for John Kraker Euclid, O., featuring a portrait of a man and text about a society or club.

Large advertisement for Rojakom wine, describing its quality and availability, with contact information for Frank Sakser Co.

V padisahovej senci.

Spisal Karol May; za "Glas Naroda" priredil L. P.

DRUGA KNJIGA.

PO DIVJEM KURDISTANU.

(Nadaljevanje.)

"Kaj delaš tukaj, Halef?" vprašam začuden.
 "Kamen nesem na svetnikov grob."
 "Ali ga bodo sprejeli? Saj nisi Džesid!"
 "Prav radi. Vprašal sem jih!"
 "Torej moram tudi jaz opraviti svojo dolžnost."
 Nedaleč od mene je ležala precejšnja skala. Odložim orožje in obleko in se napravim, da jo privolim k grobu. Šejki so jo sprejeli s zahvalo; vrezal sem v njo ime, in šejki jo postavijo prav pri vhodu.
 Medtem je bilo posvetovanje končano. Ali Bej se napoti iz doline in me še vpraša, če hočem z njim ali pa raje ostanem v dolini.
 "Kje lahko najbolje opazujem vso svečanost?" ga vprašam.
 "Če greš z menoj," mi odvrne. "Zvečer prepeljejo posodo, obdano od avita bakelj in svetilnic iz Šejk Adija v dolino Idie."
 "Torej jaham s teboj."
 "Čas imaš do večera. Ali mi hočeš skazati neko ljubav?"
 "Rad, če mi je mogoče."
 "Veš, da sem kurdiskega glavarju obljubil turške puške. Ali najdes kraj, kjer stoji njegove kočee?"
 "Lahko. Sicer pa mi ni treba jahati do njega, ker je že najbrž zasedel doline in prelaze, kakor si mu naročil. Vseeno je pa treba, da dobi sporočilo od nas."
 "Prezameš ti ta posel?"
 "Da."
 "In mu doneseš puške?"
 "Če jih zaupaš meni!"
 "Pošljem mu jih sto s streljivom vred. Puške lahko nesejo tri mule. Koliko mož si vzameš za spremstvo?"
 "Se je morda bati kakega napada ali sovražnostij?"
 "Ne."
 "Torej zadostuje deset ljudi. S seboj vzamem tudi Mohameda Emina, ki pravkar prihaja iz višine."
 Malo prej sem zvedel, da je šel Mohamed Emin na lov. Sploh sem pa zadnje dni malo z njim govoril. Kazal se ni rad, da ga ljudje ne spoznajo in tudi proti Džesidom je imel svoje presodke. Raditega mu je bilo ljubo, ker me je smel spremljati.
 V kratkem so bile naše mule obložene in podamo se na pot. Zavijemo jo na pot proti Kaloni. Moje slatnje so bile upravitene. Že na prvi višini za Šejk Adijem dobim večje število badinanskih Kurdoev, ki me takoj peljejo k svojemu glavarju, ki me sprejme veliko bolj spoštljivo kot zadnjič. Ostati sem moral pri njem, da z njim veterjam. Pušk je bil zelo vesel; najbolj ga je pa razočarala kajmakanova sablja, katero je priložil Ali Bej še kot posebno darilo zanj. Mohamed Emin se je takoj sprijaznil z glavarjem, da se sklenil ostati pri njem in čakati mojega povratka. Vrnem se torej brez njega v Šejk Adi.
 Bila je že precejšnja tema, ko se vrnem k Ali Beju in mu sporočim, da sem vse ugodno zvršil. Opazil sem tudi, da so se Turki pomaknili bolj proti sredini doline, kjer so bili ujeti, da je bilo svetlišče pristo.
 "Kdaj se prične slavnost?" vprašam beja.
 "Takoj, ko se stemni. Vzemi s seboj svoje puške, ker bomo zelo streljali."
 "Daj mi raje eno tvojih pušk, ker moram patrone za mojo puško hraniti, ker jih ne morem dobiti povsod."
 Res, radoveden sem bil, kako se bo vršila slavnost pogreba džesidskega svetnika. Pred menoj gotovo še ni noben Evropejec videl enake slavnosti.

Sedel sem na neki skali in gledal v dolino, dokler se ni popolnoma stemnilo. Tu zaplapolajo po vsem velikanskem prostoru stražni ognji, in zajedno krasno razsvetle svetlišče kot prvi dan praznika.
 "Pojdij za menoj!" reče Ali Bej, ki zajaha z nekoliko spremljevalci svojega konja.
 Buluk emini ostane na svojem mestu. Halef pa se napoti z menoj. Jahamo navzdol v dolino in obstanemo pred krasno razsvetljenim svetliščem. Pred svetliščem je stala dvojna vrsta oboroženih Džesidov, ki so imeli povleke vsakega Turka ustavit, da se ne približa svetlišču. Notri je bil sam mir šejk kan s svojimi duhovni; drugim, razven meni in Ali Beju niso dovolili ustopa. V notranjosti svetlišča zapazim dve muli, ki sta nosile posodo s svetnikovimi ostanke. Ko mi vstopimo, prično duhovni peti žalostne melodije, ki so se vselej kontale z besedami: džam dedim — oddal sem svojo dušo. Po petju napojijo duhovni mule pri svetem studencu, zajedno jim ponudijo obilo krme, v znamenje, da ima svetnik dolgo pot v večnost. Mir šejk kan da znamenje z roko, kterega nisem razumel, in duhovni v zboru zapojejo pesem. Škoda, da nisem razumel kurdsko, da bi razumel, kar so prepevali.
 Ko je petje končano, da kan zopet znamenje z roko in odide na čelo spreveda; dva šejka primeta za ude obeh mul; njim sledi drugi šejki in kavali, kterim se pridruživa tudi midva z Ali Bejem. Ko stopimo iz svetlišča, zagrmijo stotine strelcev v pozdrav.
 Takoj za strelci v dolini, se oglasijo drugi po hribih in gorah, kjer so bili skriti Džesidi.
 Spreved se počasi pomika po višini. Na celi poti so Džesidi tvorili dvojne vrste. Vsak mož je držal v roki bakljo in puško, in ko odkorakamo mimo, izstrelji vsak svoje orožje in se pridruži k sprevodu, ki je vedno bolj naraščal. Svetloba bakelj je razsvetljevala gozd, in vsepovsod so odmevali mogočni strelci.
 Nepopisen pa je bil prizor, ko smo dospeli v dolino Idie. Zdelo se mi je, da se je spremenila v mogočno žrelo vulkana, na kterega dnu žare velikanski plameni, med kterimi se mešajo tisoči duhov z lučmi in svetilkami. Tisočeri krik nam zadoni nasproti in v nekoliko sekundah se uvrste vsi Džesidi v lepo vrsto.
 Takoj ko dosepejo mule pred nadgrobni spomenik iz kamena in skal, potihnejo strelci; skrivnostna tišina zavladala po celi dolini. Posodo dvignejo in privežejo z vrvi. Mir šejk kan pomigne in vrvi se napno. Posoda se dviga višje in višje in kmalu doseže duplino v nadgrobnem spomeniku. Duhovni potegnejo posodo v notranjost.
 Kan da znamenje, da hoče govoriti. Njegove počasne, slovesne besede so odmevale po dolini kakor skrivnostno šumenje valov. Dasi nisem razumel, vendar me je globoka ganil ta svečan nastop. Ko konča svoj govor, zapoje duhovni in končajo z besedami: ro dehele — solnce vzhaja. Vsi navzoči v dolini vzdignejo roke in sprožijo zajedno svoje puške, da tisočero odmeva po bližnjih gorah.
 S tem je bila prava slavnost končana. Toda šele sedaj se razvije pravo življenje. Ni je stvari, ki bi jo mogel primerjati s to nočjo v dolini Idie, nočjo plameňov in bakelj med sivimi skalami, nočjo vprašan in tož med zaničevanji in preganjanji, nočjo med oboževalci religije, ktere glavna poteza je nezadovoljno poželjenje po luči, ki je svetila menda onim trem šejkom, ki so potovali iz te dežele, kjer se sedaj nahajam, v Betlehem, in pričali pred jaslicami v hlevu: "Videli smo v Jutrovi deželi njegovo zvezdo in smo prišli, da ga molimo."
 Sedel sem pri duhovnih pozno čez ponoč; nato so pa ugasnile baklje in ognji zginili. Le oba stolpa džesidskega spomenika sta še svetila daleč po dolini, ko sem se zavil v moje ogrinjalo in vlegel pod drevo, da zaspi. Tam zgoraj stoji posoda z ostanke "svetnika". Ta mrd-es-šejtan je bil najbolj moder med svojimi, vendar ni našel pravega poto do resnice.
 Kako srečni so oni, kterim se že ob zibelci oznanjuje prava resnica, in vendar kako težko spoznajo pravo resno in resnico! Zaprem oči in po daljšem času se mi posreči zaspati; sanjal sem o spovedah z bakljami in streljanjem, o nadgrobni spomenikih, grmadah in spodah, iz kterih so skakale kosti, ki so mene, kristijana zvezdavo pogledovale in plesale ooli mene; tu pa se prikaže Pir Kamek, jih odžene in reče:
 "On ima sveto pismo, kjer je zapisano: Ogulđsikler sizi oranidze sevinie — otroci, ljubite se med seboj!"

DRUGO POGLAVJE.

Do jan.

"Prester Joanes po božji in našega gospoda Jezusa Kristusa milosti kralj kraljev, Aleksiju Komenos, namestniku v Carigradu. Zdravje in srečen konec!
 Naše veličanstvo je zvedelo, da si ti slišal o našem bogatstvu, in da si vse natanko poizvedel o naši veličini. Mi hočemo poizvedeti, da če si z nami enake vere, če veruješ na Jezusa Kristusa?
 Če hočeš vedeti o naši moči in bogatstvu in obsegu naših dežel, torej znaj in veruj, ne da bi dvojil, da smo mi Prester Joanes, služabnik božji: da mi glede bogatstva presegamo vse dežele na svetu in glede čednosti vse kralje na zemlji. Sedemdeset kraljev nam mora plačevati davek. Mi smo pobožen kristijan, ki podpira siromake in jim daje miloščino. Sklenili smo, da obiščemo Gospodov grob, ki se nahaja v sovražnikovih rokah nevernikov; tja se napotimo z veliko vojsko, da ga iztrgamo iz rok nevernikov, in da jih spreobrnemo k pravi veri.
 Naša visokost vlada trem Indijam, in naša posestva se razprostirajo do skrajnih mej Indije, kjer počiva truplo svetega apostola Tomaža; od tam naprej pa do pušave, ki se razprostira do solnčnega vzhoda, do Babilona, zapuščena, da, celo do babilonskega stolpa.
 Dvainsedemdeset provincij je nam pokornih, od kterih so nekatere katoliške, in vsaka ima svojega lastnega kralja. In vsi ti kralji morajo nam plačevati davek. V naših deželah dobiš slone, dromedarje in kamele in skoro vse vrstij živali, ki bivajo pod nebom. V naših deželah se pretaka mleko in med. Po vseh delih naše države ne more strup škodovati; v neki drugi deželi raste vse vrste poper; zopet drugje je vsepolno kač. Tam je tudi peščeno jezero brez vode. Tri dneve poita od tukaj se začnejo visoke gore, od koder prihajajo mogočne reke iz skalovja v dolino. V bližini teh gor se razprostira puščava med peščeniimi griči. Pod temi se pretaka podzemeljski potok, do kterega ni uhoda, in ta potok se steka v večjo reko, kamor hodijo ljudje naših porajin ter iščejo druge kamene, kterih je tam v izobilju. Ob tej reki prebiva deset rodov Judov, ki, dasi trdijo, da imajo svoje kralje, nam morajo vendar plačevati davke.
 V eni drugi provinciji, v bližini ravnika, se nahajajo črvi, ktere imenujemo v našem jeziku salamandre. Ti črvi živijo samo v ognju. Črvi imajo neko hišo s seboj, ktere naše gospe v palačah pridno nabirajo, da jih rabijo za svoja lepoticja.
 Pred našo vojsko se nosi trinajst velikanskih, zlatih križev; kadar se pa sami podamo na sprehod, tedaj nosijo pred nami samo en križ, ki ni okrašen z dragimi kamni, zlatom in srebrom, da se lahko spominjamo našega Jezusa Kristusa, in srebno posodo s zlatom napolnjeno, da vsi ljudje vedo, da smo mi kralj kraljev.
 Vsako leto obiščemo truplo svetega Danijela, ki leži v Babilonu, v pušavi. Naša palača je iz čenovine, ktere ogenj ne more poškodovati. Na vsakem koncu strehe sta dve zlati jabolki, in v vsakem jabolku dva dijamanata, da se zlato po dnevu bližji in dijamaniti po noči svetijo. Večja vrata so delana iz sardoniksa, da ne more nihče s strupom vstopiti; manjša so pa iz ebenovine. Vsa okna so pa iz Kristalov. Mize so iz zlata in ametistov, in stebri, ki podpirajo strop, iz slonove kosti. Soba, v kteri mi spimo, je krasno delo iz zlata, srebra in vsakovrstnih dragih kamenov. V sobi neprestano gori kadilo. Naša postelja je iz safira. Mi imamo najljepše žene. Vsak dan pogostimo tridesetstot gostov, razven onih, ki pridejo k nam iz daljnih dežel. In vsi ti dobivajo vsak dan denar iz naše blagajne, da redijo svoje konje in plačujejo svoje izdatke. Vsak mesec nam streže sedem kraljev, petinšestdeset vojvodov in tristo petinšestdeset knezov. V naši jedilnici sedi vsak dan ob naši desni dvanajst nadškofov in ob naši levici dvajset škofov, poleg teh pa še patrijarh, protopapež iz Salme in arhiprotopapež iz Suze, kjer se nahaja naš prestol in naša cesarska palača. Tristo petinšestdeset opatov opravlja službo božjo v naši kapeli. Naš točaj je primas in kralj; naš hišnik je nadškof in kralj; naš komornik je škof in kralj; naš maršal je arhimandrit in kralj, naš kuhar opat in kralj; mi pa se poslužujemo manjše slave, da laglje kažemo našo ponižnost."
 Dalje prihodnjije.

Takaj živim bratom Slovencem in Hrvatom, kakor potujočim rojakom, priporočam svojo moderno gostilno, pod imenom "Narodni Hotel," na 709 Broad St., eden največjih hotelov v mestu. Na čepu imam vedno sveže pivo, najboljši vrste whiskey, kakor naravnega doma pripravljene vina in dobre smodke. Na razpolago imam čez 25 urejenih sob za prenočitev. — Vzajemni tudi rojake na stanovanje. — Evropska kuhinja! Za obilen poset se priporočam udani Božo Gojsovič, Johnstons, Pa.

NA PRODAJ NARAVNA CALIFORNIJSKA VINA
 Dobro črno in belo vino od 35 do 45 centov galona.
 Staro belo ali črno vino 50 centov galona.
 Reesling 55 centov galona.
 Kdor kupi manj kakor 28 galon vina, mora sam posodo plačati.
 Drožnik po \$2.50 galona.
 Slivovica po \$3.00 galona.
 Pri večjem naročilu dam popust. Sploštanjem
 STEPHEN JAKŠE
 Crockett, Contra Costa Co., Cal.

NAZNA NILO IN PRIPOROČILO.
 Rojakom v Indianapolisu, Ind., naznanjamo, da je za tamošnji okraj nas zastopnik
 Mr. ALOJZIJ RUDMAN,
 2708 W. Walnut St., Indianapolis.
 On pobira naročilo za "Glas Naroda" in posreduje vse druge posle ter ga rojakom toplo priporočamo.
 Frank Sakser Co.

NAZNA NILO.
 Rojakom v Calumetu, Mich., in okolici naznanjamo, da je g.
 PAUL SHALTZ,
 11 7th Street, Calumet, Mich., pooblaščen pobirati naročilo za "Glas Naroda" in ga toplo priporočamo.

Važno. Važno. Važno. Važno.

Ura za gospode (18 size) 20 let jamčena z dvojnimi pokrovom (field) z zlatom prevlečena z 15 kameni \$13.00
 z 17 kameni \$15.00
 Ravno take vrste ure za gospe bolj male (size 6) z 15 kameni kolesovjem Elgin ali Waltham \$13.00
Za blago jamčim.
 Priporočam za naročbo, kajti zgornje cene so samo za nekaj časa.
M. Pogorelc,
 1114 Heyworth Building, Chicago, Ill.
 Naslov za knjige:
 M. POGORELC, Box 226 Wakefield, Mich.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill
 Prodaja belo vino po ..... 70c. gallon
 črno vino po ..... 50c.
 Drožnik 4 galone za \$11.00
 Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
 ali 4 gal. (sodček) za \$16.00
 Za obilno naročilo se priporoča
Marija Grill,
 5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

FRANK SAKSER CO.,
PODRUŽNICA
 6104 ST. CLAIR AVE., N. E., CLEVELAND, O.
 ANTON BOBEK, vodja.

VAŽNO. VAŽNO. VAŽNO. VAŽNO.
 ROJAKI, NAROČI! "E SE NA "GLAS NARODA," NAJVEČJI IN IJAGENEJŠI DNEVNIK!

Telefon 246.
Frank Petkovšek
 720 Market Street, Waukegan, Ill.
 priporoča rojakom svoj
SALOON,
 v kterem vedno toči sveže pivo, dobra vina in whiskey, ter ima na razpolago fine smodke.
 Pošilja denarje v staro domovino zelo hitro in ceno; v zvezi je z Mr. Frank Sakserjem v New Yorku.

Compagnie Generale Transatlantique
 (Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA DO HAVRE, PARIZA, ŠVICE; INOMOSTA IN LJUBLJANI
 Poštni parniki so:
 "La Provence" na dva vijaka ..... 14,300 ton, 30,000 konjskih moč
 "La Savoie" " " " " ..... 12,000 " 25,000 " "
 "La Lorraine" " " " " ..... 12,000 " 25,000 " "
 "La Touraine" " " " " ..... 10,000 " 12,000 " "
 "La Bretagne" " " " " ..... 8,000 " 9,000 " "
 "La Gasogne" " " " " ..... 8,000 " 9,000 " "

Glavna Agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.
 corner Pearl Street, Cheshbrough Building.
 Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. ur 30poludne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., N. Y.
 La Bretagne 16. jul. 1908. LA LORRAINE 20. avg. 1908
 LA PROVENCE 23. julija 1908. LA TOURAINE 27. avg. 1908.
 LA TOURAINE 30. julija 1908. LA SAVOIE 3. sept. 1908.
 LA SAVOIE 6. avg. 1908. LA PROVENCE 10. sept. 1908.
 La Bretagne 13. avg. 1908. LA LORRAINE 17. sept. 1908.

POSEBNA PLOVITVA.
 Parnik "Florida" odpluje dne 18. julija 1908 v Havre.
BAMO ZA POTNIKE DRUGEGA IN TRETJEGA RAZREDA:
 Cena drugega razreda do Havre: \$65.00 in višje.
 Parnika s sveto zaznamovani imajo po dva vijaka.
M. W. Kozminski, generalni agent za zapad.
 71 Dearborn St., Chicago, Ill.

Posilja v zvezi z glavno pisarno
DENARJE V STARO DOMOVINO
 najhitreje in najceneje. Denarne pošiljatve dospejo na dom v 12—13 dnevih. — Kupuje in prodaja avstrijske denarje po dnevnem kursu.
Edini zaupnik v Zjed. državah Mestne hranilnice Ljubljanske.
 Prevzema hranilne knjige v izplačilo in daje predplačila.
PRODAJA PAROBRODNE LISTKE
 za vse parobrodne družbe po izvornih cenah.
 Potnike iz Clevelanda, O., sprejme v New Yorku domač uslužbenec jih dovede v glavno pisarno, preskrbi vse za prtljago in odvede na parnik, kar potnika nič ne velja in je to velike vrednosti.
 Dobj se v podružnici "Glas Naroda" po 1 cent številka.

MARKO KOFALT,
 249 So. Front St., STEELTON, PA.
 Priporoča se Slovencem in Hrvatom v Steeltonu in okolici za izdelovanje kupnih pogodb, pooblastil ali polno moči (Vollmacht) in drugih v notarski posel spadajočih stvari, ktere točno in po ceni izvršujem.
 Dalje prodajem parobrodne listke za v stari kraj za vse boljše parnike in parobrodne groge ter pošiljam denarje v staro domovino po najnižji ceni.
 Mr. Marko Kofalt je naš zastopnik za vse posle in ga rojakom toplo priporočamo.
FRANK SAKSER CO.